

Thingets videre Opmærksomhed. — I de følgende Paragrafer af Lovforslaget har Regjeringen taget fat paa en Opgave, som jeg anser for at være af meget stor Vigtighed. Det er nemlig det, man væsentlig kalder den forebyggende Opgave, som jo i det Hele taget gaar ud over og gaar imod de Kvinder, gennem hvilke Sygdommen i Almindelighed udbredes. Det vil jo vides, at disse Kvinder maa henregnes til to Klasser, af hvilke den ene henhører til den aabenbare Prostitution — med disse beskæftiger dette Lovforslag sig ikke, efter som der med Hensyn til disse er givet tilstræffelige Bestemmelser gennem Politiet — men derimod den anden er den nok saa vigtige, nemlig den hemmelige Prostitution, med Hensyn til hvilken vi hidtil ikke have haft eller kun have haft meget usfuldorne Lovbestemmelser, hvilket har medført, at man i de forskjellige Dele af Landet under forskjellige Politimestre har brugt meget forskellige Fremgangsmaader. Med Hensyn til denne Klasse gaar dette Lovforslag ud paa at frembringe et alvorligt Værn, og jeg maa her sige, at særlig om denne Del af Lovforslaget gjælder, hvad jeg nylig tillod mig at udtale i Almindelighed, at jeg ikke kan se rettere, end at det, der er bragt i Forslag, er i det Hele baade forstandigt og moderat, saa at man deraf kan vente en ikke ringe Virkning. Nu vil jeg imidlertid tillade mig at tilføje en enkelt Bemærkning, nemlig den, at jeg ikke kan negte, at der er visse Bestemmelser deri, som jeg erkender for nødvendige, men som forekomme mig i visse Tilfælde noget haarde. Det er navnlig de Tilfælde, hvor der er givet Dyrigheden Myndighed til at lade foretage en Lægeundersøgelse af et Fruentimmer, som ikke er dømt for at have drevet Erhverv ved Uugt, men som man kun har Mistanke til i den Henseende. Jeg erkender, at, for saa vidt jeg kjender til den Klasse Mennesker, som Talen her er om, er det dem for det aldeles overveieende Flertals Bedkommende i og for sig en ligegyldig Sag at underkastes en saadan Undersøgelse; thi de fleste have ikke mere den Blufærdighed, som gjør, at det er pinligt. Men tillad mig tillige at udtale den Anskuelse, at der alligevel er et Antal af dem, som man derved tilføjer en virkelig Lidelse, og da man jo maa indrømme, at der blandt dem, der mistænkes af Politiet, ogsaa kan være Saadanne, som ere uskyldige — ja vi have haft Tilfælde, hvor det er blevet fuldstændig bevist, at Mistanken er kastet paa ganske uskyldige Piger —, saa kan jeg ikke negte, at det forekommer mig meget ønskeligt, om man kunde tilveiebringe et Middel, hvorved det blev muligt, at en saadan Undersøgelse kunde foretages, uden at Blufærdigheden blev såret. Denne Sag, har ogsaa været paa Bane i det andet Thing; det vil sige, at dette Punkt blev nævnt af et af de ærede Medlemmer, som talte i denne Sag, hvilket jeg fremhæver, fordi det har været mig meget kjært og behageligt

at se, at det virkelig er traadt frem ogsaa paa et andet Sted; men man har ladet Sagen falde, muligvis fordi man ikke ansaa det for muligt at finde nogen Udvei. Jeg vil imidlertid tillade mig at tilføje, at jeg tror, at man har ladet den falde for hurtigt; jeg anser det for mit Bedkommende ingenlunde for umuligt at finde Midler til, at man i saadanne Tilfælde, hvor det maa ansees for ønskeligt eller nødvendigt, kunde faae Undersøgelsen foretaget af Kvinder. Jeg erkender, at vi ikke her i Landet have Kvinder, som have den Uddannelse, der er nødvendig dertil; men jeg tror, at en saadan Uddannelse vil kunne forskaffes enkelte Kvinder, og jeg mener, at det vilde være overmaade nyttigt og smukt, om man kunde tilveiebringe en Indtætning, hvorved dette kunde ske. I alt Fald vil jeg sige, at vi ikke bør lade Sagen gaa fra os, uden nøie at have overveiet, om man ikke skulde kunne finde Midlet til at opfylde et saa smukt og humant Formaal, som dette forekommer mig at være. — Jeg skal endnu berøre et Punkt i Lovforslaget, som i og for sig med Hensyn til Sygdommens Udbredelse er af en underordnet Betydning, men som jeg dog tror har en vis Vigtighed. Det er de Betalingsbestemmelser, som ere givne i § 8, for en saadan Undersøgelse. Det er nemlig paalagt den offentlig ansatte Læge at foretage disse Undersøgelser for en Betaling af 48 β for hver Undersøgelse. Det vil erindres, at han skal foretage Undersøgelsen paa den Tid og paa det Sted, som af vedkommende Politimester anvises ham, og hvad der maa ske af de ærede Medlemmer mindre bekendt, det er, at naar en saadan Undersøgelse skal være paalidelig, saa udfordrer den megen Omhu; det er et vanskeligt Arbejde at gjøre godt, der fordrer Dygtighed dertil, og der fordrer Lidsanvendelse. Efter de nu gjældende Lovbestemmelser skal en saadan Undersøgelse foretages for 1 a 2 Rbd. Dette er allerede af alle dem, som jeg har talt med, og som kjende disse Forhold, anset for en meget lav Betaling; men jeg tror rigtignok, at, naar man nu sætter Betalingen ned til 48 β , saa maa det forekomme dem, der kjende nøie til Forholdene og til Vanskelighederne ved en saadan Undersøgelse og de Forhold, hvorunder den maa udføres, at være en urimelig lav Betaling. Jeg vil i det Hele taget gjøre opmærksom paa, at den Betaling, der ydes af det Offentlige for Behandlingen af veneriske Syge, er ganske uhensigtsmæssig. Der er nemlig et Sportereglement, hvorefter der betales Lægen noget Bist for Enhver, han har helbredet, altsaa uden Hensyn til, hvorlænge Kuren har været. Dette er imod de almindelige Grundsetninger; men jeg kan nok indse, at der kan være Noget, der taler derfor. Naar den Betaling, der blev givet, var et virkelig Bederlag, saa vilde der vel ikke være saa Meget derimod, men dette er langt fra Tilfældet. Betalingen for en venerisk Patients hele Kur, selv om den varer et halvt eller helt